

Wiesław Blaschke (1941-2021)

Wiesław Stanisław Blaschke urodził się 10.06.1941 roku w Krakowie. Rodzice: Franciszka z d. Czechowska i Stanisław – autor książek z zakresu przeróbki kopalni, pracownik przemysłu górnictwa węgla kamiennego, wykładowca w AGH i Pol. Śl. Dziadkiem był Ignacy Engelbert – rzeźbiarz w Wiedniu, Lwowie i Krakowie, absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, wyróżniony Krzyżem Obrony Lwowa w 1918 roku. Wiesław Blaschke uczęszczał do szkoły podstawowej w Radlinie, a następnie w Sosnowcu, tam też otrzymał świadectwo maturalne, kończąc LO im. St. Staszica. Dyplom mgr. inż. górnika specjalności przeróbka mechaniczna uzyskał na Wydziale Górniczym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w 1963 roku.

Wstąpił do SITG 1 stycznia 1964 roku. W tym też roku powierzono Mu funkcję przewodniczącego nowo utworzonej Komisji Przeróbki Kopalni przy Zarządzie Oddziału Kraków. Funkcję tę pełnił do 1979 roku. Równocześnie (1964) dokończono Go do Zarządu Oddziału. W następnych latach był członkiem Zarządu z wyboru. W latach 1972-1980 był sekretarzem, 1980-1990 wiceprezesem, 1990-1994 prezesem Zarządu O/Kraków. Działał też w Kółkach Zakładowych: Wydz. Górniczy AGH – członek Zarządu (1968-1976), prezes Koła (1974-1976); Pracowania Pozyskania i Przetwarzania Paliw PAN – założyciel i prezes Koła (1976-1980); współzałożyciel Kół Zakładowych przy Wydziale Geologii i Geofizyki AGH, Zakładzie Podstaw Gospodarki Surowcami Mineralnymi PAN, Studenckiego Koła SITG AGH. W latach 1972-1981 był członkiem Komisji Głównej Przeróbki Kopalni przy ZG SITG (1972-1981). W 1981 roku zostaje członkiem Prezydium Zarządu Głównego.

W roku 1971 uzyskał stopień doktora nauk technicznych, przedkładając rozprawę nt.: Metoda wyznaczenia optymalnych parametrów wzbogacania węgla energetycznego. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie przeróbki surowców mineralnych uzyskał w 1983 roku, przedkładając rozprawę habilitacyjną nt. Metoda prognozowania ekonomicznych efektów grawitacyjnego wzbogacania węgla koksowego. W tym też roku ukończył Studium Doskonalenia Kadr Kierowniczych Akademii Ekonomicznej w Krakowie w specjalności ekonomika i organizacja zarządzania przedsiębiorstwem. W 2000 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł naukowy profesora nauk technicznych.

W latach 1986-1995 pełnił funkcję wiceprezesa SITG, a w 2008 został prezesem Stowarzyszenia. Równocześnie oprócz działalności w SITG działał w Naczelnej Organizacji Technicznej. W 1976 roku został członkiem Rady OW Kraków. Pełnił tę funkcję - do 1999 roku. Sekretarzem Rady był w latach 1981-1984, wiceprezesem (1984-1990 i 2004-2008), członkiem Komisji Współpracy z Gospodarką Komunalną (1966-1968), Komitetu Nagród (1972-1976), przewodniczącym Komisji Wydawnictw (1977-1981). Działał w Radzie Głównej Federacji SNT NOT, będąc jej członkiem w latach 1975-1976 i 1987-1990, a obecnie był członkiem Rady Krajowej (od 2008 roku). Na szczeblu Federacji NOT pracował w Prezydium Polskiego Komitetu Gospodarki Energetycznej (1982-1984), Komitetu NT ds. Polityki Surowcowej (1987-1990), a następnie Głównej Komisji ds. Polityki Surowcowej (1994-1996), członek Komitetu NT ds. Integracji Europejskiej (2005-2007), od 2011 roku był przewodniczącym Zespołu Roboczego ds. opracowania statutu FSNT-NOT i ustawy o stowarzyszeniach.

Prof. W. Blaschke specjalizował się w zakresie grawitacyjnego wzbogacania drobnych ziaren mineralnych, prowadząc badania nad rozdziałem ziaren węgla, galeny, żelrudzy niklowej we wzbogacalnikach strumieniowo-wachlarzowych, opracowując fluidyzacyjną hipotezę przebiegu tych

procesów. Zajmował się problemami gospodarki surowcami mineralnymi – prace nad budową modeli gospodarki surowcami, ocena bazy paliwowo-energetycznej kraju, prognozy rozwoju górnictwa kopalni stałych, tworzenie kombinatów górniczo-przetwórczych, opłacalność eksportu węgla, organizacja handlu węglem, świadczenie usług wzbogacania węgla. Prowadził prace z zakresu ekonomiki funkcjonowania górnictwa węgla kamiennego, wprowadzając nowy system cen na węgiel, tzw. formuły sprzedażne, zatwierdzone przez Ministerstwo Przemysłu i Finansów; stworzył pojęcia poziomu i struktury cen; opracował metodę liczenia parytetów importowych węgla, metodę wyznaczania rentowności kopalni, liczenia kosztów pozyskania produktów handlowych. Był współautorem pierwszej koncepcji dostosowania górnictwa węglowego do warunków gospodarki rynkowej; analizował problemy dostosowania krajowego górnictwa do zasad funkcjonowania w Unii Europejskiej.

Specjalizował się w zakresie ekonomiki wzbogacania surowców mineralnych, kontynuując prace swego Mistrza prof. Włodzimierza Stepińskiego. Opracował metodę określania opłacalności wzbogacania, wprowadził pojęcia: ekonomicznej sprawności wzbogacania, wartości produkcji węgla, krzywych charakterystyk cieplnych węgla. Zaproponował budowę schematów ekonomicznych zakładów przerobczych. Zajmował się optymalizacją technologiczno-ekonomiczną wzbogacania węgla energetycznych i koksowych w układzie producenci – użytkownicy. W ostatnich latach prowadził prace dotyczące wykorzystania depozytów mułów węglowych oraz technologii wykorzystania odpadów pochodzących z górnictwa węgla kamiennego. Popularyzował też problematykę czystych technologii węglowych na I etapie, tzn. przygotowania węgla do spalania.

Gdyby nie był delegatem to osiągnąłby 100% głosów

Rezultaty badań własnych i współpracujących zespołów publikował w czasopiśmie krajowych (160 publikacji) i zagranicznych (7), na konferencjach krajowych (97), zagranicznych (46) i międzynarodowych organizowanych w Polsce (13). Był autorem (współautorem) 4 książek, 44 rozdziałów w podręcznikach zbiorowych, 12 monografii i 7 rozdziałów w monografiach zbiorowych, 3 skryptów dla studentów oraz współautorem haseł w 7 encyklopediach; posiadał 5 patentów.

Za działalność naukową otrzymał Krzyż Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, pięć nagród Ministrów NSZw i Edukacji, 17 nagród Rektora AGH, nagrodę im. Prof. W. Budryka.

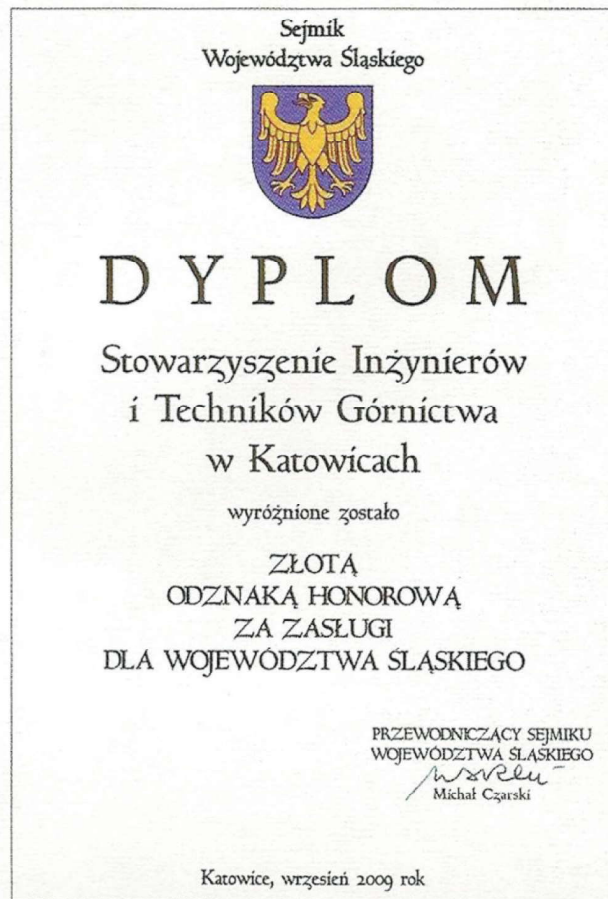
Prof. W. Blaschke był członkiem Komitetów Naukowych PAN: Górnictwa, Zrównoważonej Gospodarki Surowcami Mineralnymi, Problemów Energetyki, Nauk Mineralogicznych (do 1988 r.); Komisji Górnictwa PAN O/Katowice; Międzywydziałowej Komisji Nauk Technicznych Polskiej Akademii Umiejętności. Był członkiem kolegiów redakcyjnych: Physicochemical Problems of Mineral Processing, Przegląd Górniczy (red. nacz.), Gospodarka Surowcami Mineralnymi, Inżynieria Mineralna (do 2011 r.), Czasopismo Techniczne KTT (red. nacz.), Górnictwo i Geologia P. Śl., Biuletyn Górniczy GIPH. Był też publicystą Polish-Canadian Independent Courier w Toronto (napisał ponad 80 felietonów).

W lipcu 2008 r. powierzono Mu obowiązki redaktora naczelnego „Przeglądu Górniczego”. W grudniu 2008 roku rozpoczął ewaluację czasopisma na tzw. popularnie, Listę Filadelfijską, zgłaszając Przegląd Górniczy do Publication Processing Department Thomson Reuters. Zgodnie z jego zaleceniem zmieniona została strona redakcyjna, podawane są dodatkowe informacje w j. angielskim. Wprowadzane będą sukcesywnie podpisy do tabel i rysunków w j. angielskim. Proces ewaluacji jest długi, ale powinien zakończyć się sukcesem. Natomiast sukcesem zakończyła się ewaluacja PG w Index Copernicus Journal Master List, otrzymując ICV= 4,15 za rok 2010. Przegląd Górniczy jest jedynym polskim czasopiśmie o charakterze górniczym indeksowanym w ICJ Master List.

Przegląd Górniczy zwiększył swą objętość ze 106 arkuszy (68 artykułów) w 2008 roku do 223 arkuszy (196 artykułów) w 2010 roku. Zwiększa się liczba prenumeratorów. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego wysoko oceniło dokonane zmiany w wydawaniu Przeglądu Górniczego.

Rada Główna Towarzystwa Kultury Technicznej przyznała PG w 2011 roku tytuł NUMERUS PRIMUS INTERPARES w konkursie na najlepszy numer czasopisma technicznego, służącego kulturze technicznej w 2010 roku.

W. Blaschke współpracował z zagranicznymi ośrodkami naukowymi, był zapraszany do komitetów organizacyjnych międzynarodowych konferencji i kongresów: Brisbane – Australia, Johannesburg – RPA, Pekin – Chiny, Lexington – USA, Sarajewo – Bośnia – Hercegowina, Koszyce – Słowacja, Ostrawa – Czechy, Demianowska Dolina – Słowacja, Ha Long – Wietnam. Był członkiem Coal Preparation Society of America. Odbył krótkoterminowe staże zagraniczne i wizyty naukowe – Australia, Bułgaria, Chiny, Czechy, Finlandia, Francja, Jugosławia, Niemcy, Peru, Rosja, RPA, Słowacja, Szwecja, Ukraina, USA, Węgry, Wietnam, Wielka Brytania.

W roku 2009 Stowarzyszenie wyróżniono Złotą Odznaką Honorową za Zasługi dla Województwa Śląskiego.

Podpisanie Memorandum zrzeszeń górniczych i hutniczych Węgier, Polski, Czech i Słowacji w 2014 roku, skierowanego do władz Unii Europejskiej.

Prof. W. Blaschke współpracował z przemysłem, na rzecz którego wykonał ponad 150 opracowań naukowo-badawczych. Recenzował prace doktorskie i habilitacyjne oraz opiniował wnioski na stanowiska i tytuł profesora. Był recenzentem ponad 100 artykułów naukowych zgłaszanych do specjalistycznych czasopism, a także książek i monografii. Zrecenzował 126 projektów badawczych, 19 projektów rozwojowych, 12 projektów celowych, 16 projektów końcowych.

W roku 2019 Prof. W. Blaschke otrzymał na XXVIII Walnym Zjeździe SITG tytuł Honorowego Prezesa SITG.

Pełnił funkcje: z-ca dyrektora ds. naukowych Instytutu Wykorzystania Surowców Mineralnych AGH, z-ca dyrektora ds. naukowych Centrum Podstawowych Problemów Gospodarki Surowcami i Energią (obecnie IGSMiE PAN), kierownik Pracowni: Projektowania, Ekonomiki i Organizacji; Przemysłowej Oceny Złóż Surowców Energetycznych; Pozyskania i Przetwarzania Paliw; Zakładów: Gospodarki Surowcami Energetycznymi; Podstaw Gospodarki Surowcami Mineralnymi; Wykorzystania Surowców Mineralnych; Przeróbki i Przetwarzania Kopaliny; Ekonomiki i Badań Rynku Paliwowo-Energetycznego. Był z-cą kierownika Katedry Przeróbki Kopaliny i Utylizacji Odpadów. Był członkiem ministerialnych Zespołów Roboczych i Ekspertów w Ministerstwie Ochrony Środowiska, Ministerstwie Przemysłu i Handlu, Ministerstwie Gospodarki.

Był członkiem Rad Nadzorczych: Państwowa Agencja Węgla Kamiennego, Fundacja Energetyka Polska, Eco-Carbon, CZW Węglózbyt S.A., Węglkokoks S.A. Był członkiem Rad Naukowych: Wydziału Geologii i Ochrony Środowiska AGH, Instytutu Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN, Wydziału Górnicztwa i Geologii Pol. Śl., Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnicztwa Skalnego.

Prof. W. Blaschke był także członkiem Stowarzyszenia Wychowanków AGH, Polskiego Towarzystwa Przeróbki Kopaliny (prezes przez 11 lat), Polskiego Komitetu Światowej Rady Energetycznej, Polskiego Komitetu Światowych Kongresów Górniczych, Bractwa Gwarków Związku Górnośląskiego, International Organizing Committee for Coal Preparation Congress (przedstawiciel Polski), Lions Clubs International – LC Kraków Stare Miasto (b. Gubernator Okręgu 121 Polska).

Za działalność społeczną otrzymał kilkadziesiąt odznaczeń, medali i wyróżnień krajowych i zagranicznych: Słowacja (Banicka Spoločnosť) i USA (Lions Clubs International). Otrzymał Honorową Szpadę Górniczą i Kordzik Górniczy.

Był Generalnym Dyrektorem Górniczym I stopnia.

W latach 1963-2011 prof. W. Blaschke pracował (w kilku przypadkach równoległe) w KWK „Ziemowit”, Akademii Górniczo-Hutniczej, Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN, Instytucie Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN, CZW Węglózbyt, Państwowej Agencji Restrukturyzacji Górnicztwa, Politechnice Śląskiej, Instytucie Mechanizacji Budownictwa i Górnicztwa Skalnego, Instytucie Chemicznej Przeróbki Węgla.

*Mgr inż. Eugeniusz Ragus
Sekretarz Generalny SITG
Mgr Natalia Lindner
Dyrektor Biura ZG SITG*